

Právnická fakulta Univerzity Karlovy v Praze
Ústav práva autorského, práv průmyslových a práva soutěžního

Nám. Curieových č 7
P r a h a 1

O p o n e n t s k ý p o s u d e k
rigorózní práce Mgr.Z.Pelce: Dobré jméno v právu známkovém“

Goodwill (renomé,dobrá pověst) ochranné známky byl až do nedávna sice uznávaný fenomén známkového práva,ale valnou normativní oporu neměl. V českém právním řádu se objevil až v souvislosti s harmonizací národního práva s právem komunitárním a to ještě až v druhé fázi (v r.2003). V rozsáhlém masivu současných práv k duševnímu vlastnictví jde však o problematiku subtilní a každého oponenta maně musí napadnout,zda studie o dobrém jménu v právu známkovém bude pro práci rigorózní vůbec nosná. Toho si byl patrně uchazeč dobře vědom. Pojal proto práci podstatně šířeji a téměř celou její první polovinu věnoval otázce chápání ochranné známky jako věci v právním smyslu. Učinil,věřu, víc než dobře. Namísto puntičkářského zkoumání jednoho známkoprávního fenoménu si otevřel prostor k hlubšímu zamyšlení nad povahou ochranné známky jako předmětu práva soukromého a veřejného,které v naukovém systému známkového práva citelně chybí nebo v lepším případě je traktováno na půdě poznatkového fondu z 2.pol.minulého století. Ostatně přetrvávající vliv Knapovy doktriny práv k nehmotným statkům je zřetelný již v prvních literárních odkazech (str.3 a n.práce),aby nakonec na dalších téměř padesáti stranách textu se uchazeč s nimi elegantně vypořádal. Na rozdíl od jiných se totiž nebál přijmout za výchozí tezi,že známka je věci v právním smyslu a zasvěceným rozbořem jednotlivých práv k ochranným známkám v korelaci s občanskoprávní úpravou a teoretickými postuláty vztahujícími se k vlastnickému právu neúprosně dokázal,že ochranná známka patří právům věcným nikoliv právům osobnostním.Tak se mu skvěle podařilo uvést do českého literárního povědomí znamenité pasáže o ius posisidendi,ius utendi,ius fruendi a ius disponendi ve vztahu k ochranné známce.Uchazeč se nedal zlákat jednoduchým soudem o věcné povaze ochranné známky z titulu marginální rubriky platného zákona,ale krok za krokem obnažuje tuto povahu z právních vztahů známkou založených.

Jak jsem již naznačil, druhá část práce je cele věnována ochranné známce s dobrým jménem. Protože česká odborná literatura je zde skoupá, neuchýlil se uchazeč jen k rozhodovací praxi správní a soudní, jak by se nabízelo při absenci literárních pramenů, ale naopak hledá odpovědi v nauce zahraniční, najmě německé. I zde krok za krokem rozebírá jednotlivé předpoklady uplatnění rozšířené ochrany známky s dobrým jménem jako teritoriální hledisko, temporální hledisko, relevantní veřejnost, kvantitativní a kvalitativní hledisko a další. Tam, kde se uchazeč hojně dovolává judikatury Evropského soudního dvora, německého BGH a třeba i českého Úřadu průmyslového vlastnictví nezapře, že se pohybuje v terénu důvěrně známém a že i sám působil v odvolacích senátech tohoto úřadu.

Práce zasluhuje absolutorium. Nicméně přece jen si neodpustím dvě poznámky, kterým by se mohl uchazeč věnovat při obhajobě práce. První se týká bližšího objasnění podstaty pojetí zániku známky v souvislosti se zánikem subjektivity podniku. Jde mi spíše o historický exkurs, co bylo prapříčinou tohoto pojetí. Ostatně princip, že známka „lípí na podniku“ byl svého času vymožeností Pařížské unijní úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví. Proč dnes takový posun, co je jeho příčinou? Druhou poznámku mám k problematice všeobecně známých známek. Skutečně nelze v získání všeobecné známosti označení spojovat vznik vlastnického práva k ochranné známce?

Předloženou prací uchazeč prokázal, že je skutečně způsobilý samostatné tvůrčí činnosti a i dokonalá práce s bohatým poznámkovým aparátem svědčí o mimořádných schopnostech autora.

V Praze dne 10. května 2006

JUDr. Vladimír Pítra